

Трояндова толока у першокурсників

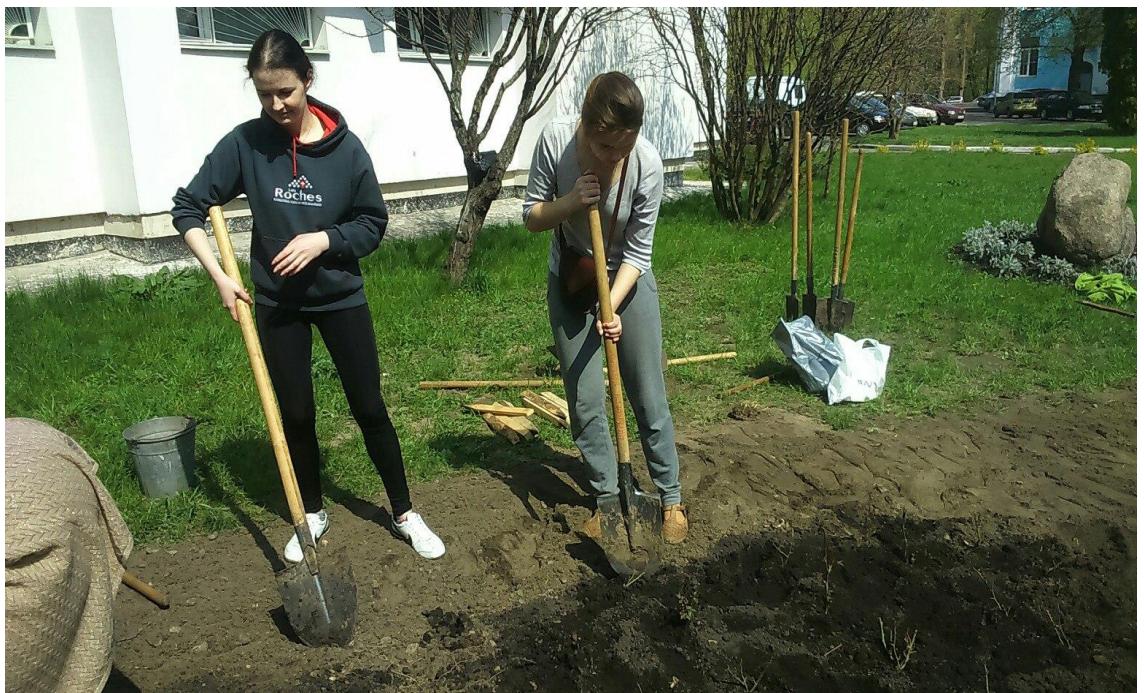
Кольори і запахи... Висота стебла і листочки... А основне – розмір самої квітки у поєднанні з кольором і запахом зачаровує кожну людину, а надто – жінку. Такі різні за запахом, кольором і розміром троянди колись виростуть і милуватимуть нас не раз, коли проходимемо повз... Троянди посаджені нашими руками біля 15, 10 і 4 корпусів, на Алеї Слави.

Погода чудова. А вчора падав дощ. Здається, що природа сама сприяє цьому процесу. Саджанці ніжні, тендітні. Їх обережно переносимо у ґрунт.

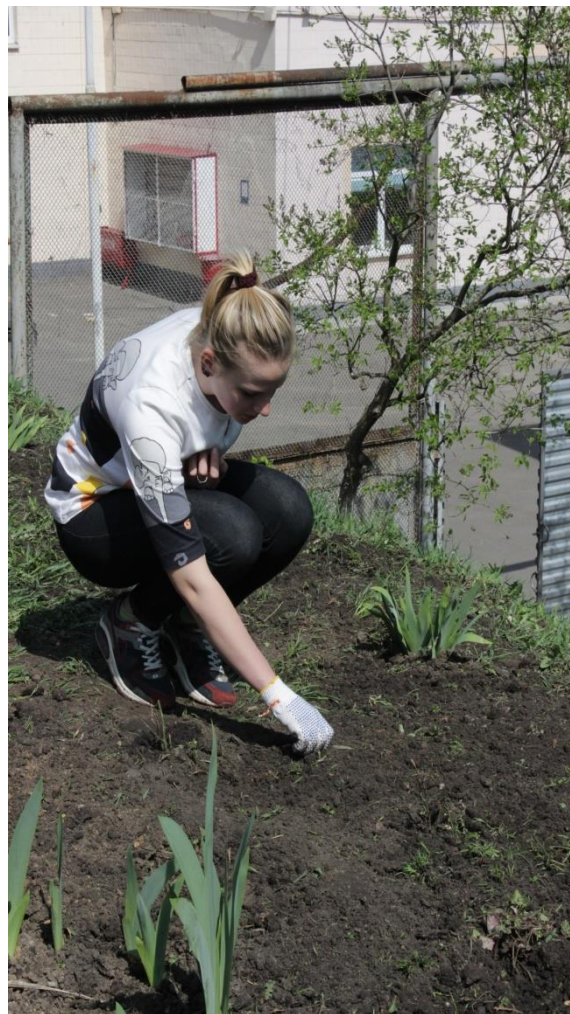

Потім любуємося своєю роботою.

Думки приходять квіткові, незвичайні. Хочеться випити чашечку кави з тістечком. Напевно і сни будуть кольорові. Можливо райдужні. Зупиняємося на хвилинку. Розпитуємо у працівників саду про квіти, що чекають наших рук. І знову беремося за роботу.

А ще ми сапали і прополювали багаторічні квіти, розпушували ґрунт біля самих стебел. Упродовж року тут цвістимуть різні квіти, а найбільше – півники: сонячні і небесні, можливо, фіолкові.

Ниють спини і болять руки, але ця втома приємна. Ще раз споглядаємо результати своєї праці. Наші троянди вже ростуть на Алеї Слави і біля

корпусів. Сюди не раз приходитимемо. Або якось бігтимемо на пару... Краєчком ока чи поглядом зупинимося на неперевершеній красі королеви всіх квітів – троянді, посадженій власними руками... Лише миттєвість – неповторна, яскрава, осяйна... Наша пам'ять збагатиться чудовими трояндовими миттєвостями!

Євгенія Мірошниченко, Наталія Дідушко, студентки першого курсу групи СП-1501 гуманітарно-педагогічного факультету